

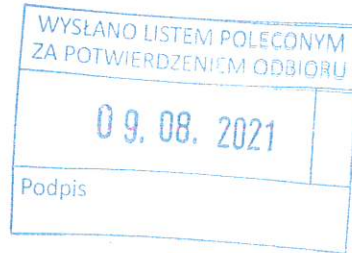

Państwowy Fundusz
Rehabilitacji Osób
Niepełnosprawnych

Prezes Zarządu

DW.400.23.2021.RUK

DW.105.2021

Warszawa, dnia 09 SIE. 2021

Prezes Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
al. Jana Pawła II 13
00-828 Warszawa

reprezentowana przez:

Decyzja w sprawie interpretacji

art. 15h ust. 1 pkt 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych w związku z art. 2a ust. 1 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz.162) zwanej dalej ustawą, Prezes Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (zwanego dalej PFRON) stwierdza, że stanowisko . z siedzibą w : (zwanej dalej Wnioskodawcą) zaprezentowane we wniosku z dnia 14 czerwca 2021 r. oraz jego uzupełnieniu z dnia 21 lipca 2021 r., o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa w zakresie stosowania art. 15h ust. 1 pkt 2 ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz

wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 374 ze zm.) zwanej dalej ustawą COVID-19, w związku z art. 2a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2021 r. poz.573) zwanej dalej ustawą o rehabilitacji - **jest prawidłowe.**

Uzasadnienie:

Pismem z dnia 14 czerwca 2021 r. oraz jego uzupełnieniem z dnia 21 lipca 2021 r. Wnioskodawca skierował do Prezesa Zarządu PFRON wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisu art. 15h ust. 1 pkt 2 ustawy COVID-19 w związku z art. 2a ust. 1 ustawy o rehabilitacji. Wniosek swój Wnioskodawca skierował na podstawie art. 34 ustawy. Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy *przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).*

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca jest zakładem pracy chronionej, prowadzącym działalność produkcyjno-usługową, zatrudniającym około 600 osób o różnym stopniu niepełnosprawności. Jeden z pracowników Wnioskodawcy, dysponował orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności z dnia 3 listopada 2015 r., wydanym na podstawie ustawy o rehabilitacji. W myśl tego orzeczenia pracownik został zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Orzeczenie zostało wydane do dnia 3 listopada 2020 r. Przed dniem 3 listopada 2020 r. pracownik wystąpił o wydanie nowego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Miejski zespół ds. orzekania o niepełnosprawności orzeczeniem z dnia 2 marca 2021 r. postanowił nie zaliczyć pracownika do stopnia niepełnosprawności. Pracownik odwołał się od powyższego orzeczenia do wojewódzkiego zespołu ds. orzekania o niepełnosprawności. Wojewódzki zespół ds. orzekania o niepełnosprawności orzeczeniem z dnia 30 kwietnia 2021 r. utrzymał w mocy orzeczenie w zakresie niezaliczania pracownika do stopnia niepełnosprawności.

W związku z powyższym zadano następujące pytania:

W opisanym stanie faktycznym w jakim okresie należy traktować tego pracownika jako osobę z orzeczonym stopniem niepełnosprawności:

- 1) Czy orzeczenie o stopniu niepełnosprawności pracownika z dnia 3 listopada 2015 r., które zgodnie z jego treścią, zostało wydane do dnia 3 listopada 2020 r. uległo przedłużeniu z mocy art. 15h ust. 1 pkt 2 ustawy COVID-19, do dnia wydania nowego orzeczenia przez wojewódzki zespół ds. orzekania o niepełnosprawności, tj. do dnia 30 kwietnia 2021 r.?
- 2) Czy Wnioskodawca był uprawniony i zobowiązany do ujmowania pracownika w okresie od 3 listopada 2020 r. do 30 kwietnia 2021 r. w stanie zatrudnienia osób niepełnosprawnych (art. 2a ust. 1 ustawy o rehabilitacji) oraz w informacjach kierowanych do PFRON na podstawie art. 26c ust. 1 ustawy o rehabilitacji?
- 3) Czy Wnioskodawca wobec wydania przez wojewódzki zespół ds. orzekania o niepełnosprawności w dniu 30 kwietnia 2021 r. orzeczenia utrzymującego w mocy orzeczenie w zakresie niezaliczenia pracownika do stopnia niepełnosprawności, jest zobowiązany do zwrotu otrzymanego dofinansowania do wynagrodzenia w odniesieniu do tego pracownika, za okres od 3 listopada 2020 r. do 30 kwietnia 2021 r.?

Stanowisko Wnioskodawcy:

Ustalenie okresu ważności orzeczenia o niepełnosprawności pracownika, a tym samym statusu pracownika jako osoby niepełnosprawnej, jest istotne ze względu na szereg obowiązków publicznych obciążających pracodawcę, np.:

- 1) obowiązek ścisłego przestrzegania norm czasu pracy w odniesieniu do osób niepełnosprawnych (art. 15 ust. 1 i 2 ustawy o rehabilitacji);
- 2) zakaz zatrudniania pracownika w godzinach nadliczbowych (art. 15 ust. 3 ustawy o rehabilitacji)
- 3) obowiązek wliczania osoby niepełnosprawnej do stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych (art. 2a ust. 1 ustawy o rehabilitacji)
- 4) obowiązek pracodawcy do comiesięcznego informowania Funduszu o wynagrodzeniach, zatrudnianiu, stopniach i rodzaju niepełnosprawności pracowników niepełnosprawnych (art. 26c ust. 1 ustawy o rehabilitacji).

Niewykonanie tych obowiązków lub ich nieprawidłowe wykonanie może dla pracodawcy mieć negatywne skutki, dlatego istotne jest określenie, w jakim okresie należy uznać pracownika za osobę niepełnosprawną.

Zgodnie z art. 15h ust. 1 pkt 2 ustawy COVID-19 „orzeczenie o niepełnosprawności albo orzeczenie o stopniu niepełnosprawności wydane na czas określony na podstawie ustawy o rehabilitacji, którego ważność (...) upływa w terminie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowuje

ważność do upływu 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, jednak nie dłużej niż do dnia wydania nowego orzeczenia o niepełnosprawności albo orzeczenia o stopniu niepełnosprawności". Wymieniona ustawa weszła w życie w dniu 8 marca 2020 r.

W ocenie Wnioskodawcy, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 3 listopada 2015 r., które zgodnie z jego treścią, zostało wydane do dnia 3 listopada 2020 r., uległo przedłużeniu na mocy art. 15h ust. 1 pkt 2 ustawy COVID-19. Wskazana data ważności orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, tj. 3 listopada 2020 r. przypadała bowiem w okresie po dniu wejścia w życie ww. ustawy. W takim wypadku orzeczenie o stopniu niepełnosprawności ulega przedłużeniu z mocy prawa do upływu 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, jednak nie dłużej niż do dnia wydania nowego orzeczenia o niepełnosprawności albo orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Art. 15h ust. 1 pkt 2 ustawy COVID-19 stanowi o przedłużeniu dotychczasowego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności nie dłużej niż do wydania nowego orzeczenia. Uwzględniając możliwą procedurę odwoławczą - jak w niniejszym stanie faktycznym - przez dzień wydania nowego orzeczenia należy rozumieć dzień wydania rozstrzygnięcia (orzeczenia) przez wojewódzki zespół ds. orzekania o niepełnosprawności. Zdaniem Wnioskodawcy, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 3 listopada 2015 r. pozostawało ważne nie do 3 listopada 2020 r., a do dnia wydania nowego orzeczenia przez wojewódzki zespół ds. orzekania o niepełnosprawności, tj. do dnia 30 kwietnia 2021 r. Do tego dnia Wnioskodawca był uprawniony do traktowania pracownika jako osoby niepełnosprawnej, ze wszystkimi tego konsekwencjami. W szczególności Wnioskodawca mógł do tego dnia uwzględniać pracownika w stanach zatrudnienia osób niepełnosprawnych oraz w informacjach kierowanych do PFRON na podstawie art. 26c ust. 1 ustawy o rehabilitacji, jak również mógł otrzymywać dofinansowanie do wynagrodzenia pracownika. Konsekwentnie, wobec przedstawionego stanowiska Wnioskodawca nie jest zobowiązany do zwrotu dofinansowania do wynagrodzenia za okres od dnia 3 listopada 2020 r. do dnia 30 kwietnia 2021 r., ponieważ w tym okresie pracownik ten powinien być traktowany jako osoba dysponująca orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności.

Na tle przedstawionego stanu faktycznego, stwierdzam co następuje:

Zgodnie z art. 34 ust.1 ustawy przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny

publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna).

Na wstępie należy wskazać, że przepisy ustawy o rehabilitacji odnoszące się do dofinansowań do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych nie podlegają interpretacji w trybie art. 34 ustawy. Dofinansowanie do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych nie wiąże się z obowiązkiem świadczenia daniny publicznej i jest formą pomocy publicznej.

Dlatego też pytanie 2 w części dotyczącej uwzględniania pracownika w informacjach składanych do PFRON na podstawie art. 26c ust. 1 ustawy o rehabilitacji oraz zapytanie 3 – będą objęte odrębnym postępowaniem.

Z tego względu niniejsza decyzja odnosi się do pytania 1 oraz do pytania 2 w części dotyczącej uwzględniania pracownika w okresie od dnia 3 listopada 2020 r. do dnia 30 kwietnia 2021 r. w stanie zatrudnienia osób niepełnosprawnych, na podstawie art. 2a ust. 1 ustawy o rehabilitacji.

W zakresie pytania 1

Art. 2a ust.1 ustawy o rehabilitacji odnosi się do sposobu wliczania osób niepełnosprawnych do stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych. Zgodnie z tym przepisem - osobę niepełnosprawną wlicza się do stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych począwszy od dnia przedstawienia pracodawcy orzeczenia potwierdzającego niepełnosprawność.

Przepis art. 2a ust. 1 ustawy o rehabilitacji ma zastosowanie do orzeczeń, o których mowa w art. 3, 4a, 5, 5a oraz 62 ustawy o rehabilitacji.

Ustawą z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020 r. poz.568) - w ustawie COVID-19 dodano art. 15h ust. 1, przedłużający z mocy prawa ważność orzeczeń o niepełnosprawności albo o stopniu niepełnosprawności. Wprowadzona zmiana weszła w życie z dniem 8 marca 2020 r. Wprowadzona regulacja zakładała wydłużenie terminu ważności orzeczeń o niepełnosprawności albo orzeczeń o stopniu niepełnosprawności, których ważność upływa przed dniem wejścia w życie ustawy COVID-19, i w związku z upływem terminu ich ważności osoba wystąpiła z wnioskiem o wydanie kolejnego orzeczenia ponownie ustalającego niepełnosprawność albo stopień niepełnosprawności. Wprowadzona regulacja obejmuje w tym przypadku sprawy wszczęte a niezakończone wydaniem orzeczenia potwierdzającego niepełnosprawność wyłącznie z powodu wprowadzonego stanu epidemicznego jak i stanu epidemii. Wydłużeniu ulega również ważność orzeczeń o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności, których termin ważności

upływa w terminie od dnia wejścia w życie ustawy COVID-19. Wydłużenie ważności tej grupy orzeczeń nie jest warunkowane złożeniem wniosku o wydanie ponownych orzeczeń ustalających niepełnosprawność albo stopień niepełnosprawności z powodu wystąpienia sytuacji zagrożenia rozprzestrzeniania się zakażeń wirusem COVID-19. Maksymalny termin ważności wydłużonych orzeczeń upływa w terminie do 60 dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, jednak nie dłużej niż do dnia wydania nowego orzeczenia o niepełnosprawności albo orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy COVID-19 - z przyczyn związanych z przeciwdziałaniem COVID-19, orzeczenie o niepełnosprawności albo orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, wydane na czas określony na podstawie ustawy o rehabilitacji, którego ważność:

- pkt 1 - upłynęła w terminie do 90 dni przed dniem wejścia niniejszej ustawy, pod warunkiem złożenia w tym terminie kolejnego wniosku o wydanie orzeczenia, zachowuje ważność do upływu 60. dnia od dnia odwołania stanu epidemicznego lub stanu epidemii, jednak nie dłużej niż do dnia wydania nowego orzeczenia o niepełnosprawności albo o stopniu niepełnosprawności.

Regulacja ta ma zastosowanie do orzeczeń:

- a) wydanych na czas określony,
 - b) wydanych na podstawie przepisów ustawy o rehabilitacji, tj. przez zespoły ds. orzekania o niepełnosprawności,
 - c) których ważność upłynęła w okresie od dnia 9 grudnia 2019 r. do dnia 7 marca 2020 r.,
 - d) a wniosek o wydanie kolejnego orzeczenia złożono w okresie od dnia 9 grudnia 2019 r. do dnia 7 marca 2020 r.
- pkt 2 - upływa w terminie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowuje ważność do upływu 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, jednak nie dłużej niż do dnia wydania nowego orzeczenia o niepełnosprawności albo orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

Regulacja ta ma zastosowanie do orzeczeń:

- a) wydanych na czas określony,
- b) wydanych na podstawie przepisów ustawy o rehabilitacji, tj. przez zespoły ds. orzekania o niepełnosprawności,
- c) których ważność upływa od dnia 8 marca 2020 r.

Jeżeli orzeczenie, wydane na podstawie przepisów ustawy o rehabilitacji, spełnia wymienione powyżej warunki, to z mocy prawa jego ważność ulega przedłużeniu do dnia wydania nowego

orzeczenia lub do 60 dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii. Celem przedłużenia ważności orzeczenia - pracownik nie jest zobowiązany do składania żadnych wniosków, oświadczeń, zaświadczeń itp.

Jako nowe orzeczenie wydane przez zespół ds. orzekania o niepełnosprawności należy rozumieć orzeczenie ostateczne, czyli co do zasady orzeczenie, co do którego upłynął 14 dniowy termin do wniesienia odwołania do wojewódzkiego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności albo orzeczenie, w stosunku, do którego osoba zrzekła się prawa do wniesienia odwołania. Orzeczenia wydane przez wojewódzki zespół ds. orzekania o niepełnosprawności są orzeczeniami ostatecznymi na podstawie art. 16 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz.735). Orzeczenie, w stosunku, do którego zostało wniesione odwołanie nie jest orzeczeniem ostatecznym, tym samym nie określa statusu osoby niepełnosprawnej. Do czasu zakończenia postępowania odwoławczego i uostatecznienia się orzeczenia nie ulega zatem przerwaniu ważność orzeczenia przedłużonego na podstawie art. 15h ust.1 ustawy COVID-19 - czyli na podstawie dotychczasowego orzeczenia osoba ta nadal powinna być uznawana za osobę niepełnosprawną. Uostatecznienie się orzeczenia wydanego przez wojewódzki zespół ds. orzekania o niepełnosprawności następuje z dniem jego wydania.

Wnioskodawca zatrudnia pracownika, który legitymował się orzeczeniem z dnia 3 listopada 2015 r. zaliczającym do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności oraz wydanym na podstawie przepisów ustawy o rehabilitacji. Ważność tego orzeczenia upływała z dniem 3 listopada 2020 r.

Przed upływem ważności orzeczenia z dnia 3 listopada 2015 r. pracownik wystąpił o wydanie nowego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Miejski zespół ds. orzekania o niepełnosprawności orzeczeniem z dnia 2 marca 2021 r. postanowił nie zaliczyć pracownika do stopnia niepełnosprawności. Pracownik odwołał się od powyższego orzeczenia do wojewódzkiego zespołu ds. orzekania o niepełnosprawności, który orzeczeniem z dnia 30 kwietnia 2021 r. utrzymał w mocy orzeczenie organu pierwszej instancji.

W związku z powyższym – do przedłużenia ważności orzeczenia - zastosowanie znajdzie przepis art. 15h ust. 1 pkt 2 ustawy COVID-19, bowiem orzeczenie z dnia 3 listopada 2015 r.:

- jest orzeczeniem czasowym;
- zostało wydane na podstawie przepisów ustawy o rehabilitacji;
- jego ważność upływała z dniem 3 listopada 2020 r., czyli po dniu 8 marca 2020 r.

Zatem na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 2 ustawy COVID-19 nastąpiło przedłużenie ważności orzeczenia z dnia 3 listopada 2015 r. do dnia 30 kwietnia 2021 r., tj. do daty wydania orzeczenia

przez wojewódzki zespół ds. orzekania o niepełnosprawności. W dacie 30 kwietnia 2021 r. nastąpiło również ustatecznienie się orzeczenia wydanego przez organ odwoławczy.

Podsumowując:

W oparciu o powyższe należy stwierdzić, że stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pytania 1 - jest prawidłowe.

W zakresie pytania 2 w części dotyczącej uwzględniania pracownika w okresie od dnia 3 listopada 2020 r. do dnia 30 kwietnia 2021 r. w stanie zatrudnienia osób niepełnosprawnych, na podstawie art. 2a ust. 1 ustawy o rehabilitacji

Jak wykazano to powyżej - na podstawie art.15 ust.1 pkt 2 ustawy COVID-19 nastąpiło przedłużenie ważności orzeczenia z dnia 3 listopada 2015 r. do dnia 30 kwietnia 2021 r., tj. do daty wydania orzeczenia przez wojewódzki zespół ds. orzekania o niepełnosprawności. Z tego też względu do dnia 30 kwietnia 2021 r. – pracownik ten – jest uznawany za osobę niepełnosprawną.

Zgodnie z art. 2a ust. 1 ustawy o rehabilitacji - osobę niepełnosprawną wlicza się do stanu zatrudnienia osób niepełnosprawnych począwszy od dnia przedstawienia pracodawcy orzeczenia potwierdzającego niepełnosprawność. Orzeczenie z dnia 3 listopada 2015 r. potwierdza niepełnosprawność do dnia 30 kwietnia 2021 r. Zatem Wnioskodawca był uprawniony do wykazywania tego pracownika jako osoby niepełnosprawnej w stanie zatrudnienia osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym w okresie od dnia 4 listopada 2020 r. do dnia 30 kwietnia 2021 r.

Podsumowując:

W oparciu o powyższe należy stwierdzić, że stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pytania 2 w części dotyczącej uwzględniania pracownika w okresie od dnia 3 listopada 2020 r. do dnia 30 kwietnia 2021 r. w stanie zatrudnienia osób niepełnosprawnych, na podstawie art. 2a ust. 1 ustawy o rehabilitacji - jest prawidłowe.

Mając powyższe na uwadze, stanowisko : z siedzibą w ' wyrażone w piśmie z dnia 14 czerwca 2021 r. oraz jego uzupełnieniu z dnia 21 lipca 2021 r. w sprawie interpretacji art. 15h ust. 1 pkt 2 ustawy COVID-19 w związku z art. 2a ust. 1 ustawy o rehabilitacji - jest prawidłowe.

W związku z powyższym postanowiono, jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji. Organ w postępowaniu w sprawie urzędowej interpretacji nie może prowadzić żadnego postępowania dowodowego, bowiem przedmiotem postępowania nie jest ustalenie stanu faktycznego – stan ten jest stanem hipotetycznym, określonym przez wnioskującego o interpretację. Nie może go własnymi ocenami podważać, ustalać, uzupełniać ani też zmieniać w jakimkolwiek zakresie, nawet wówczas, gdy w oparciu o inne źródła czy wiedzę znaną mu z urzędu, powziąłby uzasadnione wątpliwości co do zgodności przedstawionego przez przedsiębiorcę-wnioskodawcę stanu faktycznego z obiektywną rzeczywistością (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 16 lipca 2009 r., sygn. akt II SAB/Go 8/09).

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie, za pośrednictwem Prezesa Zarządu PFRON odwołanie do Ministra Rodziny i Polityki Społecznej w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Zarządu PFRON oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z upoważnienia Prezesa Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
Dyrektor Departamentu ds. Wpłat

Edyta Domańska

09.08.2021

09 SIE. 2021